

Forslag til en Dagsorden, navnlig efter den Afstemning, som fandt Sted, da denne Sag forrige Gang blev behandlet her i Salen, saa meget mere som vi jo ikke tør sige, at dristigt vovet, halvt er vundet; tværtimod! Men vi haabe, at det høje Ting tilgiver os, at vi alligevel have brugt denne Form, fordi vi jo ere afskaarne fra den Udvej paa anden Maade nærmere at fremsætte de Anskuelser om Sagen i sin Helhed, som vi have ønsket at fremsætte om, hvad der bevirkede, at vi ikke med Varme og fuldt ud kunne slutte os til det Lovforslag, som foreligger, saa meget mere som vi i Virkeligheden, allerede da Sagen var for forrige Gang og var til Behandling i Udvalg, jo ikke alene vare varme Venner af denne Sag, men endogsaa ønskede at give den en langt større Ramme, end der var foreslaaet. Vi betonedede allerede den Gang stærkt, at vi ønskede en bedre Lov end denne; vi fandt det urigtigt at give en Ulykkesforsikring med saa snæver en Ramme, at ikke alene Landbrug og Skovbrug, men endogsaa særlig farlige Erhvervs Arbejdere, som Søfartens og Fiskeriets Arbejdere, vare udelukkede fra at nyde godt af Løven. Og det vil være ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, at dette Standpunkt ikke alene indtages af os, men ogsaa af hele den Stand, som vi repræsenterer, og som gennem sin vigtigste Organisation, Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, endogsaa har opstillet Løsningen af Ulykkesforsikrings-spørgsmaalet som et af sine Program-punkter, altsaa som en Sag, som Standen har gjort til en særlig Opgave for sig at arbejde paa. Herom behøver jeg altsaa ikke at udbrede mig udførligt, men skal i Tilslutning til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling yderligere kun tilføje, at naar vi nu staa som Modstandere af det foreliggende Forslag, er det kun paa Grund af Maaden, hvorpaa Forslaget vil løse denne Opgave.

Desuden ankede vi over, at der ikke var gjort noget alvorligt Forsøg paa at indsamle en saadan Sum af Oplysninger, som maatte anses for ganske uundværlige, naar Talen er om at gennemføre en saa ny og omfattende Reform; og vi tro at have Ret i at paavise den sidstnævnte Mangel ved Lovens Forberedelse. Der er fra anden Side her blevet fremhævet som et tilskyndende Motiv til at gennemføre Løven netop nu, at denne Sag har staaet paa Dagsordenen her i Landet i mange Aar, og det er for saa vidt rigtigt, som der jo gentagne Gange har foreligget Lov-

forslag i denne Retning. Alligevel foreligger der ikke statistiske Momenter til Belysning af en saadan Lovgivnings allervigtigste Princip. Løven hviler jo paa den Forudsætning, at visse Erhverv ere farligere end andre; men der er, som jeg tidligere fremhævede, ikke gjort noget alvorligt Forsøg paa at godtgøre, at disse Erhverv virkelig ere de farligste; i det væsentlige nøjes man med at henvise til den udenlandske Statistik. Men vi kunne jo nok sige, at slikt ikke paa Forhaand passer; det viser sig, at Forholdene i de forskellige Lande ere meget forskellige selv paa saadanne Omraader, hvor man mindst skulde tænke sig, at det var Tilfældet. Og det har ikke været os muligt, naturligvis ad privat Vej, at indsamle saa fyldige Oplysninger, som man kunde ønske. Vi have dog søgt at gøre det, og jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at fremsætte nogle Oplysninger for Sveriges Vedkommende. Siden den Tid have vi faaet nogle Oplysninger fra Svejts, hvor denne Sag ogsaa staaar paa Dagsordenen; og da jeg forrige Gang udtalte mig om Landbrugets formentlige mindre Farlighed, skal jeg nu tilføje, at det viser sig dog, at man i Svejts har ment, at Landbruget absolut maatte tages med, da det i sin Helhed der regnes for lige saa farligt som Fabrikdrift og Industri. Efter de foreliggende statistiske Oplysninger fra 1888-89 viser det sig, at der i Svejts blandt Fabrikarbejderne er dræbt 75 og blandt Landarbejderne 152; Ofre for midlertidig Invaliditet bleve 48 Fabrikarbejdere, men derimod kun 28 Landarbejdere. Derimod bleve 49 Fabrikarbejdere og 57 Landarbejdere Ofre for varig Invaliditet. Ifølge de tilsvarende Oplysninger fra Sverige om Ulykkestilfældene er det godtgjort, at der paa 100,000 Arbejdere inden for Industrien — Bygningsfagene iberegne — falder 406 Ulykkestilfælde, inden for Landbrug, Skovbrug, Jagt og Fiskeri 508. Dette Tal er nu ogsaa meget forskelligt fordelt, idet f. Eks. Tekstilindustrien har 51, de kemiske Industrier 76, Maskinindustrien 78, Bygningsfagene 201 og Transportvæsenet, som udviser et meget stort Tal, 373 Ulykkestilfælde. I Svejts erkendes altsaa Landbrugets Farlighed, og Regeringen har der ønsket at tage det med. Jeg maa maaske her nævne en ganske betegnende Udtalelse af Præsidenten i Svejts. Samtidig med, at han udtalte sig om det ønskelige i at tage Landbruget med, sagde han, at han troede ikke, det lod sig gennemføre, thi det suveræne Folk vilde ganske vist for-